

Gülmedik Biz

– SeyfettinTEMÜR · 26 Eylül 2010

Peg olduk küllerin dumanı kaldı
Yaşarken çıkarı bilemedik biz
Şehirden gitmenin zamanı geldi
Yaşarken yoksulluk dilemedik biz

Düşünce meraktan üzüldük fazla
Günlerim ömürden tükendi hızla
Hayatın kaprisi çekerdik nazla
Yaşarken zamanı çalamadık biz

Zalime gaddara çevrilen yüzü
Gerçekleri görüp yazmayan sözü
Kapında ağlarken görmeyen gözü
Yaşarken defterden silemedik biz

Yanlışta olurdu yüzümüz kara
Açmazdık dostlara kalplerde yara
Düşürmez insanı insanlar dara
Yaşarken huzuru bölemedik biz

Kardeş düşünceler olurken zayı
Devletten ne arka bulduk ne dayı
Çıkar paylaşınca koca dünyayı
Yaşarken bir karış yer bulamadık biz

ARSİYANLI sözünü söyler durur
Yazdıklarının arkasından yürür
Halk düşmanlarını kapıdan kürür
Yaşarken dostlarla gülemedik biz
25.09.2010